ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 871

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΔΕΞΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ
19
ΜΑΪΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 14 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 29
ΠΑΤΡΥΚΙΟΥ ΙΕΡΟΜ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 25.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 17.1 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛΗΝΙΑΙΑ
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛΗΝΙΑΙΑ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759.8

ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ

Ἀφ' ἧς εἰς τὸν πολιτικὸν ὁρίζοντα ἐνεφανίσθη ὁ ἐκ τοῦ κ. Βενιζέλου κίνδυνος, ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἠσθάνθη τὴν ἀνάγκην νὰ ἑνώσῃ τὰ ἀντιβενιζελικὰ κόμματα, ἀφορῶντα ὅσας τὰ χωρίζουν διαφοράς τακτικῆς, ἀναβάλλοντα δι' ὑστερον χρόνον τὴν ἐπίλυσιν αὐτῶν καὶ μεταξὺ των διαφωνιῶν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀκροτέρειών τοῦ ἀγῶνος ὅστις ἐξετίθη καὶ νοεῖται πάντοτε μὲ ἐξαίρεσιν ἰδανικὰ καὶ ἑνιαῖον ἀντικείμενον σκοπόν, δώσωσι τὰς χεῖρας καὶ συναισθανθοῦν ὅλαι τὰς προσπάθειας πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ κοινοῦ κινδύνου. Καὶ ἡ «Πρωΐα», ἀπὸ τοτε, θεωροῦσα ὅτι ἡ συνεννόησις τῶν ἀντιβενιζελικῶν κομμάτων, ἐν μὴ τι ἄλλο, ψυχολογικῶς ὅμως τοὐλάχιστον θὰ ἐπέδρα τονωτικῶτατα ἐπὶ τοῦ ἠθικοῦ τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ Λαοῦ, συνέστησε τὴν συννεννόησιν αὐτὴν καὶ τὴν ὑποστήριξεν. Ἤδη βλέπομεν τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς ἡγέτας συνερχομένους ἐπὶ τὸ αὐτὸ πρὸς συντονισμὸν τοῦ ἀγῶνος ἐναντίον τοῦ ἐκ τοῦ κ. Βενιζέλου κινδύνου, κινδύνου διὰ τὴν κοινοβουλευτικὴν ἰσοδυναμότητα, κινδύνου διὰ τὴν ἀκεραιότητα τῆς Χώρας, κινδύνου δι' αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπόστασιν τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ Κράτος διηρημένον διὰ μίσους καὶ αἵματος καὶ διὰ τῶν ἄλλων δεινῶν ἀπειλεῖ ἡ ἀπώλειξις τοῦ κ. Βενιζέλου, δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ἔχον πραγματικὴν καὶ ἀσφαλῆ ὑπόστασιν. Δὲν ἐνδιαφέρει τὸν Λαόν, οὔτε ἡμᾶς ἐπὶ ποίας βάσεως καὶ ὑπὸ τίνας ὅρους θὰ ἐπιτευχθῇ ὁ συντονισμὸς τοῦ Ἀντιβενιζελικοῦ ἀγῶνος, ἀρκεῖ νὰ εὑρεθῇ τρόπος — οἱοσδήποτε — νὰ συνενωθοῦν ὅλαι ἀνεξαιρέτως αἱ πολιτικῶς μάχιμοι ἀντιβενιζελικαὶ δυνάμεις καὶ νὰ διαταχθοῦν οὕτως ὥστε πληρέστερον ν' ἀσφαλίζουν τὴν νίκην, ἥτις δὲν θὰ εἶναι νίκη ἑνὸς κόμματος, ἀλλὰ τῆς νομιμότητος καὶ τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ νίκη.

Αἱ ἡμέραι εἶναι πονηραὶ καὶ ὅλοι διαισθανόμεθα προσεχῆ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναμετρήσεως τῶν δύο παρατάξεων. Ὁ ἀντιβενιζελικὸς δὲ Λαός, ἔχων τοῦ παρελθόντος τὴν πεῖραν, νικήσας πάντοτε. ὁσάκις ἐπετεύχθη συντονισμὸς τῶν πολιτικῶν του δυνάμεων καὶ ἀπολέσας τὴν νίκην, ὁσάκις δι' οἱονδήποτε λόγον ἐσημειώθη εἰς τὰς τάξεις του διάσπασις, αἰσθάνεται καὶ ἤδη τὴν ἀνάγκην ὅπως ἐπιδιωχθῇ ἡ συνένωσις αὕτη τῶν προσπαθειῶν πάσῃ θυσίᾳ.

Ἐνομίσθη πρὸς στιγμὴν μετὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὅτι ἡ πάλη μεταξὺ τῶν δύο πολιτικῶν στρατοπέδων τῆς Ἑλλάδος ἐτερματίσθη. ὅτι ἦλθεν ἡ περίοδος τῆς ἐλευθέρας ἀναπτύξεως τῶν διαφόρων κομμάτων. Ἀλλ' ἰδοὺ προβάλλει ὁ κ. Βενιζέλος καὶ αἱ βενιζελικαὶ ὁμάδες συντάσσονται περὶ αὐτὸν, ἄλλαι προφρόνως καὶ ἄλλαι πειθαναγκαζόμεναι. Μὴ ἀπατώμεθα. Παρ' ὅσα καὶ ἂν λέγωνται ὑπό τινων πολιτικῶν τοῦ ἀντιθέτου στρατοπέδου, ἐπιμενόντων ἀκόμη νὰ διατηροῦν τὴν ἴδιαν ἐδημιούργησαν ἐν τῷ μεταξὺ ἰδίαν πολιτικὴν ὀντότητα, αἱ ἀντίπαλοι δυνάμεις θὰ κατέλθουν συνησπισμέναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὸν ἀγῶνα, ὅστις δὲν ἀπέχει πολὺ, καὶ ὅστις καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις θὰ εἶναι ὁ κρίσιμος, ὁ τελικός, ὁ ἀποφασιστικός. Εἷς ἐπὶ πλέον λόγος ὅπως καὶ ὁ ἀντιβενιζελισμὸς ἐπανεύρῃ τὴν ἑνότητά του. Διότι μὲ αὐτὴν ἐνίκησε πάντοτε μέχρι τοῦδε καὶ μὲ αὐτὴν θὰ νικήσῃ καὶ τώρα, δι' ὁριστικὴν, ἂς ἐλπίσωμεν φοράν.

Ἰδοὺ διατί μὲ χαρὰν ἐπληροφορήθη ὁ Ἀντιβενιζελικὸς Λαὸς τὴν κίνησιν τῶν πολιτικῶν του παραγόντων πρὸς συνεργασίαν, ἧς τὴν ἐπίτευξιν εὔχεται καὶ ἐπιτάσσει ὡς ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κοινοῦ ἐχθροῦ καὶ διὰ τὴν τελικὴν νίκην.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΙΟΥΛΙΟΣ ΜΑΝΙΟΥ
Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΟΑΓΡΟΤΙΚΩΝ

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΡΡΥΘΜΟΥ ΤΡΑΝΣΥΛΒΑΝΟΥ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Μάϊος. (Ἰδιαιτέρα τηλεγρ.).— Ὁ Ἰούλιος Μανίου ὁμοιάζει μὲ ἐξωματικὸν τοῦ Ἰπτικοῦ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ. "Οταν συζητεῖ μαζί σας, καθισμένος ἀντικρυ σας, φαίνεται ὅτι κάθεται σὲ σέλλα καὶ εἶνε ἕτοιμος νὰ ἀρχίσῃ νὰ καλπάζῃ.

Ἀκούει καὶ παρατηρεῖ μὲ ψηλὰ σηκωμένο τὸ κεφάλι. Ἐὰν θέλῃ νὰ χαμηλώσῃ τὸ βλέμμα, χαμηλόνει τὰ φρύδια, ποτὲ ὅμως τὸ κεφάλι.

Εὐθὺς ἀμέσως ἡ αὐστηρὰ καὶ στρατιωτικὴ του μορφή, πολὺ ὀλίγον ἐλκυστική, δίδει τὴν ἐντύπωσιν ἑνὸς χαρακτῆρος ὑπερηφάνου καὶ αὐθαιρετοῦς. Πολὺ ὅμως γρήγορα διακρίνει κανεὶς ὅτι ἡ στάσις του αὐτὴ εἶνε μία ἀσπὶς ἡ ὁποία προασπίζει μίαν προσωπικότητα, ἡ ὁποία φοβεῖται τοὺς ἀδιαφόρους. Ὁ Μανίου μὲ διαθέσεως θέλει νὰ κρύβῃ τὰ προτερήματα καὶ τὰς ἱκανότητάς του.

Οἱ ἀντιπαλοί του τὸν ἀποκαλοῦν «ἡ δεσποινὶς Μανίου» μὲ σεβασμὸν, ἀλλὰ καὶ μὲ κάποιαν εἰρωνίαν. Ἡ ἠθικὴ φυσιογνωμία τοῦ Τρανσυλβανοῦ, παρὰ τοὺς πάσης φύσεως πυρασμοὺς τοὺς ὁποίους παρεμβάλλει ἡ πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας του, καὶ ὅταν ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν καὶ τώρα εἰς τὴν νέαν Ρουμανίαν, ἔμεινεν ἀνεπίληπτος. Ὁ ἱδρυτὴς ἀρχηγὸς κόμματος, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπακούουν πληθυσμοὶ ὁλοκλήρων περιφερειῶν, ἔμεινεν ἀκόμη μὲ τὴν νοοτροπίαν ἑνὸς ἀγαθοῦ ἐπαρχιώτου. Αὐτὸ θὰ φανῇ ἴσως εἰς πολλοὺς ὀλίγον γελοῖον διότι εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν πρέπει κανεὶς νὰ προσαρμόζεται μὲ τὰς ἀπαιτήσεις της καὶ νὰ κάμνῃ μερικὰς παραχωρήσεις.

Ἀντιθέτως, ὁ Μανίου, κλεισμένος εἰς τὰ τείχη του, δὲν ἔκαμε καμμίαν παραχώρησιν. Ἔκαμε καὶ εἰς τὴν δημοσίαν του ζωὴν ὅ,τι ἤθελε καὶ εἰς τὴν ἰδιωτικήν του. «Πρέπει νὰ μείνωμεν σταθεροί. Ἐὰν δὲν τὸ κατορθώσωμεν ἡ Ρουμανία δὲν σώζεται».

Καὶ ἔδωκε πρώτος αὐτὸς τὸ παράδειγμα.

Ἡ παλαιὰ ζωὴ τὴν ὁποίαν διήγεν εἰς τὸ Μπάντατσιν τὸ χωριό του, εἰς τὸ Κλούζ, ὅπου ἐδιηγήθησαν, ἐξακολουθεῖ σχεδὸν ἀμετάβλητος καὶ σήμερον ποὺ εἶνε ἡ μεγαλυτέρα πολιτικὴ προσωπικότης τοῦ ρουμανικοῦ κόσμου. Δὲν σκέπτεται πλέον καθόλου διὰ τὸν ἑαυτόν του. Εἶνε ἐξ ὁλοκλήρου ἀφιερωμένος εἰς τὸ κόμμα του καὶ εἰς τὴν πάλην διὰ τὴν σωτηρίαν, ὅπως λέγει, τῆς Μεγάλης Ρουμανίας. Ἔχουν κάθε δεσμὸν ὁ ὁποῖος ἦτο δυνατὸν νὰ τοῦ δημιουργήσῃ συγκρούσεις μὲ τὴν συνείδησίν του. Ἀπὸ ἐτῶν ἔκλεισε τὸ δικηγορικόν του γραφεῖον, τὸ μεγαλύτερον εἰς ὅλην τὴν Τρανσυλβανίαν, τὸ ὁποῖον περιελάμβανε δώδεκα βηθοὺς καὶ γραμματεῖς καὶ παρητήθη ἀπὸ σύμβουλος διαφόρων ἑταιριῶν.

Σήμερον ποὺ ἀπέχει νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς, ἐπωφελεῖται αὐτοῦ τοῦ γεγονότος διὰ νὰ ἐντείνῃ τὴν δρᾶσιν του. Μὴ ἔχων τὸν χρόνον νὰ διαβάζῃ πολύ, ἐπικοινωνεῖ μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσοτέρους ἀνθρώπους. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον εἶνε κατατοπισμένος δι' ὅλα τὰ ζητήματα. Ἀκούει πάντοτε μὲ μεγάλην προσοχήν, σιωπηλὸς κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ συνομιλητοῦ του καὶ δὲν τὸν διακόπτει παρὰ μόνον διὰ νὰ ζητήσῃ μὲ λακωνικὴν ἐρώτησιν τὰς διασαφίσεις αἱ ὁποῖαι τοῦ χρειάζονται. Ὁ καταληφθεὶς ἐννοεῖ πόσον διυσχερῆ εἶνε ἡ συνέντευξις μὲ τὸν Μανίου ὅταν αὐτὸς ἀκολουθῇ τὴν ἰδιόρρυθμον αὐτὴν στάσιν.

Ἡ μεταδοτικότης ἐθεωρήθη ὡς ἀπαραίτητον χάρισμα τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων. Ὁ Μανίου ἀπέδειξεν ἀντιθέτως ὅτι δὲν εἶνε ἀπαραίτητος. Ἡ ρητορικὴ δὲν εἶνε τὸ φόρτε του. Ἀκολουθεῖται ἀπὸ τοὺς ἀτάδους του περισσότερον δι' ὅσα κάμνει, παρὰ δι' ὅσα λέγει. Μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ λαοῦ ὑπάρχει μία ἐσωτερικὴ συννενόησις, ἡ ὁποία δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ ἐκδηλωθῇ μὲ φρασεολογικὸν ὑστερισμόν. Ὁ Μανίου εἶνε ὁ πολιτικὸς ὁ ὀλιγώτερον ὁμιλητικός. Δὲν ἔχει καθόλου κοινωνικὰς σχέσεις. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ θαυμασταί του «Ἀθηναῖοι» κατεπλάγησαν πρὸ τινος ὅταν τὸν εἶδον εἰς μίαν γωνίαν αὐτοῦ τοῦ κέντρου καὶ μάλιστα συνοδευόμενον ὑπὸ δύο κυρίων. Τὸ πρᾶγμα αὐτὸ ἔκαμεν ἐξαιρετικὴν αἴσθησιν. Οἱ Ἐφιάλτες ἔσκεπτον νὰ βεβαιωθοῦν αὐτοπροσώπως, ἐνῷ οἱ φίλοι του ἐχαμογελοῦσαν ὡσὰν νὰ ἔλεγον: «Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃς...»

Φωτογραφίαι τοῦ Μανίου δὲν ἐβρίσκονται εὐκόλως. Ὁ γραμματεύς του καὶ οἱ προπαγανδισταί του κόμματος, ἀπηλπισμένοι ἀπὸ τὴν ἐπιμονήν του αὐτὴν νὰ μὴ ἐννοῇ νὰ συμμορφωθῇ μὲ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς συγχρόνου πολιτικῆς ζωῆς, κατόπιν πολλῶν διαβημάτων καὶ τελεσιγράφων, ἐπέτυχον ἐπὶ τέλους μίαν φωτογραφίαν, ἡ ὁποία θὰ κυκλοφορήσῃ ὅσον τὸ δυνατὸν εὐρύτερα. Πρὸ τινων μηνῶν ἔναν Ἀμερικανὸς κινηματογραφιστὴς ἐπέτυχε νὰ γυρίσῃ μερικὰ μέτρα φίλμ μὲ τὸν Μανίου, διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ ὅμως, ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ ὁλόκληρον συνομοσίαν.

Ὁ Μανίου, ὅταν ἀφίνῃ τὴν ἄκαμπτον στάσιν, ἔχει—ὅταν τὸν κυττάζῃ κανεὶς κατὰ πρόσωπον—μορφὴν γλυκεῖαν καὶ ἥρεμον μὲ τὰ μεγάλα του μάτια καὶ τὸ στόμα, τὸ ὁποῖον πάντοτε εἶνε ἕτοιμον νὰ συναλῇ εἰς μειδίαμα. Προφὶλ ποῦ διατηρεῖ μίαν ἐνεργητικὴν φυσιογνωμίαν, τραχεῖαν καὶ αὐστηράν. Αὐταὶ αἱ δύο ἐκφράσεις, αἱ τόσον διάφοροι ἀλλήλων, δεικνύουν, κατὰ τὴν γνώμην μερικῶν, τὰς δύο προσωπικότητας αἱ ὁποῖαι ζοῦν μέσα εἰς τὸν Μανίου καὶ αἱ ὁποῖαι, συγκρουόμεναι, τὸν καθιστοῦν ἐνίοτε ἀναποφασιστον.

Ἀπὸ τότε ποῦ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικοαγροτικῶν ἐνεφανίσθη εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν, ἠγέρθη μία περίεργος συζήτησις διὰ τὸν χαρακτῆρά του.

Ἡ ἀναποφασιστικότης, ἀληθινὴ ἢ ὑποθετική, τοῦ Μανίου, παρέχει ἀνεξάντλητον ὑλικὸν εἰς τοὺς γελοιογράφους, εἰς τοὺς συλλέκτας ἀποφθεγμάτων καὶ ἱστοριῶν, ἐνῷ οἱ φίλοι τοῦ Τρανσυλβανοῦ διαβεβαιώνουν καταγανακτισμένοι, ὅτι ἡ ἀβεβαιότης ποτὲ δὲν ὑπῆρξεν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ των. Καὶ διηγοῦνται πολλὰ σχετικὰ ἐπεισόδια. Κατὰ τὸ 1918 ὁ Γουλιέλμος ἔστειλεν εἰς τὴν Βιέννην τὸν Ἐρτζμπέργκερ διὰ νὰ πείσῃ τὸν Μανίου, βουλευτὴν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν Τρανσυλβανῶν, νὰ παρασύρῃ εἰς τὸν πόλεμον τὴν Ρουμανίαν, ἡ ὁποία εἶχε τότε ὑπογράψει χωρὶς εἰρήνην. Αὐτὸ θὰ ἦτο μία μεγάλη ἐπισκευὴ εἰς τὰς Κεντρικὰς Δυνάμεις. Ὁ Μανίσχυσις εἰς τὰς Κεντρικὰς Δυνάμεις. Ὁ Μανίνου ἠρνήθη κατηγορηματικῶς καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαί, ἀντιθέτως πρὸς τὸν νόμον, τὸν ἔστειλαν εἰς τὸ μέτωπον.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1918 ὁ Μανίου, ἁπλοῦς ἀνθυπολοχαγός, παρουσιάσθη εἰς τὸ ἐν Βιέννῃ γενικὸν ἐπιτελεῖον καὶ ἐζήτησεν οἰκήματα διὰ νὰ ἐγκατασταθῇ τὸ γραφεῖα τῆς διοικήσεως τῶν Τρανσυλβανιῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα αὐτὸς αὐθαιρέτως εἶχε φέρει εἰς τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσαν. Ἡ Αὐστρία κατέρρεεν. Ἦτο ὅμως καιρὸς ἀκόμη διὰ νὰ τὸν τουφεκίσουν ἐπὶ τούτοις τὸ παρεχώρησαν τὰ ζητούμενα γραφεῖα.

Ὁ Μανίου ὡς πρόεδρος τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς ἐνυπέργησε τὴν Τρανσυλβανίαν μέχρι τοῦ 1920 κατὰ ἕνα. ὑποδειγματικὸν τρόπον, μὲ τάκτ καὶ ἐνεργητικότητα περισώσας αὐτὴν ἀπὸ τὸν μπολσεβικισμόν, ὁ ὁποῖος τὴν ἐκύκλωνεν ἀπὸ πολλὰ μέρη.

Ἕνα παράδειγμα σταθερότητος προσεφέρθη ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν συγχώνευσιν τοῦ ἐθνικοῦ καὶ τοῦ ἀγροτικοῦ κόμματος. Αἱ διαπραγματεύσεις ἐξηκολούθουν πρὸ τριετίας καὶ οἱ φιλελεύθεροι ἐφαίνοντο ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὴν ἀναποφασιστικότητα τοῦ Μανίου. Ἀλλ' αἱ διαπραγματεύσεις αὗται κατέληξαν εἰς τὴν συγχώνευσιν ὅλων τῶν ὁμάδων εἰς ἓν ὁμοιογενὲς κόμμα, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος.

Ὁ ἀρχηγὸς αὐτὸς ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του ἑκατομμύρια δηλοὺς. Κανεὶς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ τοῦ ἀντισταθῇ ἂν ἤθελε νὰ κινηθῇ. Ὁ Μανίου ὅμως προτιμᾷ νὰ μανουβράρῃ κρατῶν ἐν ἀγωνιῶδει ἀναμονῇ τοὺς ἀντιπάλους του.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΔΙΑΚΟΙ

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω, μοῦ ἔλεγε προχθὲς κάποιος θαυμαστὴς τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, γιατί σεῖς οἱ ἀντιπολιτευόμενοι τὰ ἐβάλατε μὲ ἰσόμην λύσσαν ἐναντίον τοῦ κ. Καφαντάρη.

— Διότι αὐτὰ ποῦ κάνει εἶνε ὀλίγον κουτουράδες.

— Δὲν εἶνε καθόλου κουτουράδες. Ἡ οἰκονομικὴ πολιτικὴ τοῦ εἶνε ἡ ἰδία μὲ τὴν πολιτικὴν τοῦ Πουανκαρέ. Ὅπως ἐκεῖνος προσπαθεῖ νὰ ἐξυγιάνῃ τὸ φράγκον, καὶ ὁ κ. Καφαντάρης προσπαθεῖ νὰ ἐξυγιάνῃ τὴν δραχμήν. Μεταχειρίζεται δὲ καὶ τὰ ἴδια μέσα ἐπάνω-κάτω. Τὸ ἔργον του λοιπὸν εἶνε μία μίμησις. Γιατί τὸ ἐπικρίνετε, καὶ δὲν ἐπικρίνετε καὶ τὸ ἔργον τοῦ Γάλλου πρωθυπουργοῦ;

— Διότι αἱ μιμήσεις χρειάζονται καὶ ὡρισμένας προϋποθέσεις. Ἐὰν ἀπὸ δημοδιδάσκαλον σὲ κάνουν αἰφνιδίως στρατάρχην, δὲν ἠμπορεῖς γι' αὐτὸ τὸ λόγο νὰ ἀρχίσῃς νὰ μιμῆσαι τὸν Μέγαν Ναπολέοντα. Γιὰ νὰ μιμηθῇς ἕναν ἄλλον, πρέπει νὰ ἤσαι καὶ ἱκανὸς γιὰ τὸν μιμηθῇς, διαφορετικὰ γίνεσαι γελοῖος, ὅπως ὁ διάκος κάποιου δεσπότη.

— Καὶ τί ἔκανε αὐτὸς ὁ διάκος τοῦ δεσπότη;

— Ἔκανε ὅ,τι καὶ ὁ Καφαντάρης μὲ τὸν Πουανκαρέ. Ἐὰν θέλῃς, σοῦ διηγοῦμαι τὸ ἀνέκδοτον.

— Θέλω!

— Λοιπόν, μιὰ φορὰ ἕνας δεσπότης ἐκάλεσε εἰς γεῦμα ἕναν ἄλλον δεσπότην. Ὁ δεύτερος μετέβη εἰς τὸ σπίτι τοῦ πρώτου μαζὶ μὲ τὸν διάκον του γιὰ νὰ φᾶνε ἀκριβῶς τὸ μεσημέρι. Παρὰ ὅμως ἀντὶ νὰ βροῦνε τὸ τραπέζι στρωμένο, ἤκουσαν τὸν προσκαλέσαντι αὐτοὺς νὰ φωνάζῃ τὸν ἰδικόν του διάκον καὶ νὰ τοῦ δίδῃ διαταγὰς τί νὰ ψωνίσῃ ἀπὸ τὴν ἀγορὰ καὶ νὰ μαγειρεύσῃ. Τὴν ἔκπληξιν τῶν προσκεκλημένων του ἀντελήφθη ὁ προσκαλέσας δεσπότης καὶ διὰ τοῦτο ἔσπευσε νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς φιλοξενουμένους του: «Ξέρετε ὁ διάκος μου εἶνε πολὺ σβέλτος, ἑπομένως δὲν θὰ ἀργήσουμε νὰ φᾶμε. Νά! Τώρα ποῦ σᾶς ὁμιλῶ ἔχει ὀγῇ ἀπὸ τὸ σπίτι. Τώρα παίρνει τὸ τραμ. Τώρα φτάνει στὴν ἀγορά. Τώρα ἀγοράζει τὰ κοτόπουλα. Τώρα ψωνίζει τὰ ψάρια. Τώρα παίρνει τὰ σαλατικὰ καὶ τὰ φροῦτα. Τώρα προμηθεύεται τὰ ὀρεκτικά. Τώρα τοῦ δίνουν στὸ ζαχαροπλαστεῖο τὰ γλυκίσματα. Τώρα ἐπῆρε μία ὡραία ἀνθοδέσμη γιὰ τὸ τραπέζι. Τώρα ἐξαναμπῆκε στὸ τραμ. Τώρα ἔφτασε στὸ σπίτι. Τώρα μαδάει τὶς κότιες. Τώρα ξύνει τὰ ψάρια. Τώρα ρίχνει τὸ ρύζι στὸ πιλάφι. Τώρα κάνει τὴν σάλτσα τῶν ψαριῶν. Τώρα στρώνει τὸ τραπέζι. Τώρα σερβίρει τὰ φαγιά. Τώρα βάζει στὴ μέση τὴν ἀνθοδέσμη. Τώρα εἶνε ὅλα ἕτοιμα!» Καὶ ὁ δεσπότης ἐκύπτησε τὰς παλάμας του λέγων: «Γιάννη!» «Ὁρίστε Σεβασμιώτατε!» «Ἕτοιμο τὸ τραπέζι;» «Εἰς τὴν ἐντέλειαν, Σεβασμιώτατε!» Οἱ δυὸ δεσποτάδες εἰσῆλθον τότε εἰς τὴν τραπεζαρίαν ὅπου πράγματι τίποτε δὲν ἔλειπε. Ἔφαγαν καὶ ἤπιαν δεσποτικά. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ προσκεκλημένος δεσπότης εἶπεν εἰς τὸν συνάδελφόν του: «Ἄγιε Ἰεζεκιήλ, θὰ μοῦ κάνῃς τώρα τὴν χάρι νὰ ἐλθῇς αὔριο νὰ φᾶμε καὶ στὸ δικό μου σπίτι. Θέλω νὰ ἰδῇς καὶ τοῦ δικοῦ μου διάκου τὴ σβελτωσύνη.» «Εὐχαρίστως, Ἅγιε Ἰωακείμ.» Τὴν ἐπομένην ἀκριβῶς τὸ μεσημέρι ὁ δεσπότης Ἰεζεκιὴλ μὲ τὸν διάκον του κατέφθανον εἰς τὸ σπίτι τοῦ Ἁγίου Ἰωακείμ. Οὗτος, καλέσας τότε τὸν διάκον του ἰδιαιτέρως, τοῦ εἶπε: «Πρόσεξε νὰ μὲ βγάλῃς ἀπροπρόσωπο. Πρέπει νὰ μιμηθῇς σὲ ὅλα τὸ διάκο τοῦ Ἁγίου Ἰεζεκιήλ. Τὸ νοῦ σου!» «Νὰ μένῃς ἥσυχος, Σεβασμιώτατε.» Μετ' ὀλίγα ὁ Ἅγιος Ἰωακεὶμ εἶπε τὰ ἀκόλουθα εἰς τὸν προσκεκλημένον του: «Ἄγιε Ἰεζεκιήλ, εἶνε ἡ ὥρα δώδεκα καὶ δὲν ἔχουμε ἑτοιμάσει ἀκόμη τίποτε. Ἀλλὰ μὴν ἀνησυχῇς. Ὁ διάκος μου εἶνε πολὺ σβέλτος καὶ δὲν θὰ ἀργήσουμε νὰ φᾶμε! Νά! Τώρα ποῦ σᾶς μιλῶ ἔχει ὀγῇ ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ μπῆκε στὸ τραμ. Τώρα βρίσκεται στὴν ἀγορά. Τώρα ψωνίζει χοιρινὲς μπριζόλες καὶ μπαρμπουνάκια. Τώρα ἀγοράζει δυὸ ζευγάρια τρυγόνια. Τώρα τοῦ δίνει ὁ μανάβης τὰ φροῦτα. Τώρα παίρνει μαυροκάβιαρο, σαρδέλλες, ζαμπόν, μουριαντέλλα καὶ πίκλες. Τώρα τοῦ ἑτοιμάζουν τὸν δίσκο μὲ τὰ γλυκά. Τώρα περνᾷ ἀπὸ τὴν Ὁμόνοιαν καὶ προμηθεύεται ἕνα καλὸ μπουκέτο τριαντάφυλλα. Τώρα ξαναγύρισε στὴν κουζίνα. Τώρα ἔβαλε στὴ σκάρα τὶς μπριζόλες. Τώρα τηγανίζει τὰ ψάρια. Τώρα ἐξεμάτισε τὸ πιλάφι τῶν πουλιῶν. Τώρα βάζει τραπέζι. Τώρα τοποθετεῖ τὰ ἄνθη. Τώρα εἶνε ὅλα ἕτοιμα!» Καὶ ὁ δεσπότης Ἰωακεὶμ ἐκύπτησε τὰς παλάμας του, λέγων: «Διάκο!» «Ὁρίστε Σεβασμιώτατε!» «Τὰ ἑτοίμασες ὅλα εἰς τὴν ἐντέλειαν;» «Σεβασμιώτατε, τὰ παπούτσια μου δὲν βάζω, γιὰ νὰ πάω νὰ ψωνίσω στὴν ἀγορά!»

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΣ 20 ΜΑΪΟΥ

Η "ΠΡΩΪΑ„ ΘΑ ΑΡΧΙΣΗ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΝΕΩΤΑΤΟΥ ΒΟΛΥΚΡΟΤΟΥ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΟΣ

"ΝΥΧΤΕΣ ΠΡΙΓΚΗΠΩΝ„

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ κ. Ζ. ΚΕΣΣΕΛ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΙΝ ΤΟΥ ΤΣΙΝΑΝ

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ
ΑΦΟΡΜΗ ΔΙΕΝΕΞΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΔΥΣΧΕΡΗΣ ΚΑΙ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

Νέαι περιπλοκαὶ εἰς τὴν Κίναν. Λέξεις λησμονημέναι, προσώπων καὶ τόπων, ἦλθον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν: Τσὶνγχ Καὶ Σὲκ, Φὲνγχ-Γιοὺ-Σιάνγκ, Σιαντοὺνγκ, Τσὶνγκ Τάο καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ἡ ἐφετεινὴ περιπλοκὴ δὲν ἔχει μὲν τὴν ὀξύτητα τῆς περισυνῆς, ὅτε ἡ ἀνάμιξις τῶν Μπολσεβίκων ἠτείλε νὰ προκαλέσῃ πρωταῖον εἰς ὅλην τὴν Ἀσίαν, εἰς ὅλον ἴσως τὸν κόσμον, οὐχ ἧττον δὲν εἶνε καὶ παραμελητέα, καθὼς δὲν εἶνε ὅλαι αἱ Δυνάμεις σύμφωνοι εἰς τὸ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ Τσινὰν Φοῦ ἡ Ἰαπωνία.

Τὸ Τσινὰν εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα σημεῖα τῆς Κίνας καὶ κεῖται εἰς ἀπόστασιν 380 χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Τσὶνγχ Τάο, ἐπὶ τῆς μεγάλης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἡ ὁποία περιτρέχει τὴν Κίναν κατὰ μῆκος τῆς παραλίας καὶ ἐπὶ τῆς διαστανρώσεως δύο σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ ἑνὸς ποταμοῦ. Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅ

ΑΠΟ ΔΥΣΜΩΝ ΚΥΒΕΡΝΑ

ή «Πρωΐα» θά άρχίσῃ τήν δημοσίευσιν τοῦ νεωτάτου πολυφώτου μυστηριώδους μυθιστορήματος

"ΝΥΧΤΕΣ ΠΡΙΓΚΗΠΟΝ.

τοῦ γάλλου συγγραφέως κ. Ζ. ΚΕΣΣΕΛ

Η ΙΑΠΩΝΙΚΗ ΕΠΕΜΒΑΣΙΣ
ΑΦΟΡΜΗ ΔΙΕΝΕΞΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς χθὲς)

Ἡ διακοίνωσις εἶνε κοφτή. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔχουν εἷς τὴν Νικαράγουαν ὁρισμένα συμφέροντα διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιμένουν νὰ ἔχουν ἐπαρκῆ προστασίαν. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἀπαντᾷ ὅτι ἡ Νικαράγουα ἔχει ἀποδεχθῆ τὴν ἐπέμβασιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρὸς ἐπιβολὴν τάξεως εἰς τὴν χώραν καὶ ὅτι ἡ ἐπέμβασις αὐτὴ θὰ διαρκέσῃ μέχρις ὅτου ἐπιτευχθῇ ἡ ἐκλογὴ καὶ ἡ ἐγκατάστασις τῆς νέας κυβερνήσεως. Ἡ ἀπάντησις αὕτη ἐθεωρήθη ἱκανοποιητική.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Κογκρέσσου ἐπροκάλεσε μεγάλην ἐντύπωσιν εἰς τὸν Μεξικανικὸν Τύπον. Ἡ ἐφημερὶς «Ἐξέλσιορ» γράφει ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη ἀποτελεῖ ἀπειλὴν κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἐθνῶν τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς καὶ ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Νικαράγουαν ἀποτελεῖ ἀπειλὴν διὰ τὸ Μεξικόν. Ἡ ἐφημερὶς «Ἐξέλσιορ» ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἑνώσεως τῶν λατινικῶν ἐθνῶν πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου.

Ἡ ἐφημερὶς «Ἐποκα» γράφει ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Κογκρέσσου ἀποτελεῖ ἀπειλὴν κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λατινικῶν ἐθνῶν καὶ ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Νικαράγουαν ἀποτελεῖ ἀπειλὴν διὰ τὸ Μεξικόν. Ἡ ἐφημερὶς «Ἐποκα» ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἑνώσεως τῶν λατινικῶν ἐθνῶν πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου. Ἡ ἐφημερὶς «Ἐποκα» γράφει ὅτι ἡ ἀπόφασις τοῦ Κογκρέσσου ἀποτελεῖ ἀπειλὴν κατὰ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ἐθνῶν τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς καὶ ὅτι ἡ ἐπέμβασις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς τὴν Νικαράγουαν ἀποτελεῖ ἀπειλὴν διὰ τὸ Μεξικόν. Ἡ ἐφημερὶς «Ἐποκα» ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ἑνώσεως τῶν λατινικῶν ἐθνῶν πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Ἐνοικιάζεται δωμάτιον

«Ἐνοικιάζεται δωμάτιον ἐπιπλωμένον. Τὸ αὐτὸν τὸ ἄστρο αὐτὸ χαρτάκι, τὸ κορφοπάτωμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπολαμβάνει ἕνα ὑπέροχο θέαμα τῆς ἀνατολῆς. Τὸ ἐνοίκιον σύνηθες, μὲ ἕνα μικρὸ μπαλκονάκι ἐπὶ τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἀπολαμβάνετε τὸν ἥλιον. Ἀπὸ τὸ πρωΐ μέχρι τὸ βράδυ ἐκεῖ θὰ ἔχετε τὸν ἥλιον μαζί σας. Ἐνοικιάζεται δωμάτιον ἐπιπλωμένον, μὲ ἕνα μικρὸ μπαλκονάκι ἐπὶ τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἀπολαμβάνετε τὸν ἥλιον. Ἐνοικιάζεται δωμάτιον ἐπιπλωμένον, μὲ ἕνα μικρὸ μπαλκονάκι ἐπὶ τῆς αὐλῆς, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ ἀπολαμβάνετε τὸν ἥλιον.

Ὅταν ὅμως ἤξετάσῃ κανεὶς τὸ βάθος τοῦ προβλήματος, θὰ εὑρεθῇ πρὸ ἄλλης καταστάσεως. Οἱ Ἀπεριανοὶ δὲν ἔχουν καὶ ἄδικον νὰ ἐπιμένουν εἰς τὴν ἀνεξαρτησίαν των. Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν ἀρχαίων πολιτικῶν πραγτατοτήτων, καὶ αὐτὸ δὲν εἶνε μειονέκτημα, ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ἕνα ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα ἐπίπεδα ζωῆς τοῦ κόσμου. Ὅσον καὶ ἂν ὁ Ἄγγλος ἔχῃ εἷς βλοῦμπερ διὰ τὸν ἑαυτόν του, δὲν θὰ δυσκόλευε πολὺ τὸν ἐπιστήμονα νὰ εὕρῃ ἕνα ἀνάλογον μέγεθος καὶ δὲν θὰ ἀπορίψῃ κατὰ τὴν ἡδονὴν ὄρχεις αὐτοκινήτου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἐπιδείξῃ ἕνα ἀνάλογον ἐπίπεδον ζωῆς. Ἐντούτοις ἡ ἀπόσχισις τῶν Ἀποικιῶν ἀπὸ τὴν μητρόπολιν ἔγινε τὸ 1776, τὸ δὲ Ἀγγλικὸν Κοινοβούλιον ἐψήφισε τὸ καταστατικὸν τῆς Ἰρλανδίας τὸ 1921.

Ἐὰν ποτὲ δυνατὸν νὰ ἀφήσουν τὸν Ἰσπανικὸν μὲ ἕνα δεκαδάκτυλον προκύψουν νὰ ἔχουν τὴν ἀνεξαρτησίαν των, παρατηρήσαμε πρὸ τοῦ πολέμου· ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Ἀγγλία ἐπροχώρησεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ ἡ Ἰρλανδία ἐπροχώρησεν εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἐμφυλίου διαμάχης.

Ἡ Ἑνωμένη Πολιτεία τῆς Ἀμερικῆς ἔχει ἐπιδείξει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ἀτομικῆς πρωτοβουλίας. Ἀλλὰ ἡ ἐμπειρία ἔδειξεν ὅτι ἡ ἐλευθερία αὐτὴ ἐπροκάλεσε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς ἀνομίας εἰς τὰς μεγάλας πόλεις καὶ ὅτι ἡ ἀνεξαρτησ

μών ένεργούμενον εις δραχμάς 171.000.000 δεν διετάξη εύσει ποσόν τι.

Θ. Καπογιάννης. Delits à l'égard de la Commission de distribution des réfugiés.

Το γράφος νομον Ιδιωτικού εξ 5λοκλήρου μέχρις της 15 Νοεμβρίου 1927. Προς τούτο διετάσσοντο δε τα κατωτέρω: Τα μέλη της Διοικητικής Επιτροπής της Ανωνύμου Τραπέζης της Ελλάδος, ήτοι οι κ.κ. Αλέξανδρος Διομήδης, Ιωάννης Δρακόπουλος, Γεώργιος Μαρασλής, Δημήτριος Μαρασλής, Ιωάννης

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΩΝ ΝΟΤΙΩΝ ΕΝ ΚΙΝΑ ΠΡΟΕΛΑΥΝΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΚΙΝΟΝ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΥΠΗΚΟΟΙ ΕΤΟΙΜΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

ΡΩΜΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Πεκίνου ὅτι τὰ στρατεύματα τοῦ Φέγκ Γιεῦ Σιάνγκ κατέπιν τῆς ὑποχωρήσεως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ Τσάνγκ Τσό Λίν προελαύνοντα πρὸς τὸ Πεκίνον κατέλαβον τὰς πόλεις Παοτίγκ καὶ Τσοτσάν. Ἤδη τὰ νοτιοκινεζικὰ στρατεύματα εὑρίσκονται εἰς ἀπόστασιν 30 μόνον χιλιομέτρων ἀπὸ τὸ Πεκίνον. Οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ξένοι ὑπήκοοι εἰδοποιήθησαν νὰ λάβουν τὰ μέτρα των καὶ νὰ ἀποφύγουν νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὰς εὐρωπαϊκὰς συνοικίας κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς ἀναμενομένης εἰσόδου τῶν Νοτίων εἰς τὸ Πεκίνον.

ΜΙΑ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΙΣ

ΡΩΜΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Οὐασιγκτῶνος τὸ Δημοκρατικὸν κόμμα ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν πρότασιν διὰ τῆς ὁποίας ζητεῖ ὅπως αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀναγνωρίσουν ἀμέσως τὴν ἐθνικιστικὴν Κυβέρνησιν τῆς Νοτίου Κίνας δεχόμεναι τὴν κατάργησιν τῶν ἑτεροβαρῶν συμβάσεων καὶ συνθηκῶν αἱ ὁποῖαι κατὰ καιροὺς ἔχουν ἐπιβληθῆ ὑπὸ τῶν εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων εἰς τὴν Κίναν.

Προφανῶς ἡ πρότασις αὕτη εἶναι ἀπόρροια τοῦ ἐρεθισμοῦ τὸν ὁποῖον προκαλεῖ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἡ ἀπόπειρα τῆς Ἰαπωνίας νὰ ἐγκαταστα-θῆ εἰς τὴν χερσόνησον τοῦ Σαντούγκ, ἐξασφαλίζουσα οὕτω καὶ διὰ τῆς ἀπὸ ἑ-τῶν κατεχομένης Κορέας δεσπόζουσαν θέσιν εἰς ἔλην τὴν Βόρειον Κίναν.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 10 (Ἰδιαίτ. ὑπηρεσία). Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἔφθασεν εἰς τὰ Ἱσπανικὰ σύνορα τὴν 9 π.μ. τῆς 7 Μαΐου. Εἰς τὸν συνοριακὸν σταθμὸν ὑπεδέχθησαν τὴν Α. Μεγαλειότητα ὁ Ἀδελάχρης Μαρκήσιος Ντὲ *Vallesserato*, ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱσπανίας, ὁ στρατιωτικὸς Διοικητής, ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Δήμαρχος τῆς περιφερείας. Κατὰ τὸ μέχρι τῆς Μαδρίτης ταξείδιον, εἰς τοὺς διαφόρους σταθμούς, ὁπόθεν διήλθεν ὁ ἑκτακτος βασιλικὸς συρμός, προσήρχοντο αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ ὑπέβαλλον τὰ σέβη των εἰς τὴν Α. Μεγαλειότητα.

Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τῆς Μαδρίτης τὴν Α. Μεγαλειότητα ἐδεξιώθησαν ὁ Βασιλεὺς Ἀλφόνσος, φέρων τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ Σωτῆρος, καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Πρίμο ντὲ Ριβέρα. Εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἀνέμενον τὴν Α. Μεγαλειότητα ἡ Βασίλισσα, οἱ Ἰνφάνται καὶ ἡ βασιλομήτωρ Χρηστίνα. Τὴν ἑσπέραν παρετέθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα γεῦμα ἐν οἰκογενειακῷ κύκλῳ.

Τὴν ἑπομένην, 8 Μαΐου, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπεσκέφθη τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας τῆς Ἱσπανίας καὶ ἀφῆκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του εἰς τὸν Πρωθυπουργὸν, τοὺς πρεσβευτὰς τῶν Μεγ. Δυνάμεων καὶ τὸν Νούντσιον τοῦ Πάπα. Ἅπαντες οὗτοι ἐνεγράφησαν εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἀνοιγὲν βιβλίον εἰς τὰ Ἀνάκτορα.

Μετὰ μεσημβρίαν, τῇ συνοδείᾳ τῶν Βασιλέων τῆς Ἱσπανίας, ἐπεσκέφθη τὸ Ἐσκοὺριάλ, ὅπου εὑρίσκονται οἱ τάφοι τῶν Ἱσπανῶν Βασιλέων. Τὴν ἑσπέραν παρετέθη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἐπίσημον γεῦμα, εἰς ὃ παρέστησαν τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, τὰ μέλη τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ γεύματος αἱ μουσικαὶ ἀνέκρουσαν τὸν Ἑλληνικὸν Ἐθνικὸν Ὕμνον. Μετὰ τὸ γεῦμα ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια μετὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου μετέβησαν εἰς τὸ θέατρον, ὅπου ἐδίδετο ἔκτακτος παγγυρικὴ παράστασις.

Χθές, 9 Μαΐου, ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἐπεσκέφθη τὸ Μουσεῖον τῆς Μαδρίτης καὶ παρηκολούθησε μετὰ τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου ἀγῶνας πόλο.

Σήμερον ὁ Βασιλεὺς ἀνεχώρησε διὰ Τολέντο, ὅπου μετὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱσπανίας θὰ ἐπισκεφθῇ τὴν Στρατιωτικὴν Ἀκαδημίαν.

Ὁ Ἱσπανικὸς Τύπος, περιγράφων καθημερινῶς τὴν κίνησιν τοῦφιλοξενουμένου Ὑψηλοῦ ξένου, ἀφιεροῖ θερμότατα σχόλια εἰς τὴν ἐπίσκεψίν του, ἐξαίρων τὰς ἀρετὰς του ὡς Βασιλέως καὶ ὡς ἀνθρώπου καὶ τονίζων τὴν ἐγκαρδιότητα τῶν Ἑλληνοϊσπανικῶν σχέσεων.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΦΟΝΣΟΥ

ΜΑΔΡΙΤΗ, 18 (Πρακτ. Φάμπρα) — Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπετείου ἑορτῆς τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου, κατόπιν δεξιώσεως εἰς ἣν παρέστησαν οἱ μεγιστᾶνες τῆς Ἱσπανίας, οἱ ἱπποταὶ τῶν διαφόρων ταγμάτων, οἱ στρατιωτικοὶ ἡγέται τῶν διαφόρων Σωμάτων, οἱ διπλωμάται, ἐπηκολούθησεν εἰς τὸ Βασιλικὸν Ἀνάκτορον ἐσπερὶς καὶ γεῦμα, συμμετασχούσης ὁλοκλήρου τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας, τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως, τῶν ἀρχῶν, κυριῶν τῆς Τιμῆς καὶ πολλῶν ἀριστοκρατῶν. Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος τῆς Ἑλλάδος, ὅστις συμμετέσχε τοῦ γεύματος, ἐκάθησε πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας.

Η ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Συνῆλθον χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν τὰ μέλη τῆς ἁρμοδίας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐπεξεργασίαν τοῦ σχεδίου νόμου περὶ Γερουσίας. Ἐν ἀρχῇ διεξήχθη συζήτησις ἐπὶ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος διὰ τοῦ ὁποίου θὰ διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαὶ τῆς Γερουσίας, ὡμίλησαν δὲ ἐπὶ τοῦ θέματος ὁ κ. Παπαναστασίου, ὁ κ. Μπακόπουλος καὶ ὁ κ. Ράλλης. Κατὰ πρότασιν τοῦ κ. Γ. Μερκούρη, τονίσαντος ὅτι ἡ συζήτησις εἶνε ἄσκοπος ἐφ' ὅσον ἕκαστον κόμμα ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ ἔχει καταλήξει εἰς ὁριστικὴν γνώμην ἐπηκολούθησεν ἀμέσως κατόπιν ψηφοφορία μὲ ἀποτέλεσμα: 14 ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ συστήματος καὶ 13 ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ δεκάτη τετάρτη ψῆφος ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ ἐδόθη παρὰ τοῦ κ. Σοφούλη, δηλώσαντος ὅμως ὅτι μολονότι κατ' ἀρχὴν κεκηρυγμένος ὑπὲρ τοῦ πλειοψηφικοῦ ἐν τούτοις ψηφίζει ὑπὲρ τοῦ ἀναλογικοῦ, ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι εἶνε σκόπιμον ὅπως αἱ ἐκλογαὶ τῆς πρώτης Γερουσίας διεξαχθοῦν διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος διὰ τοῦ ὁποίου καὶ αἱ ἐκλογαὶ τῆς Βουλῆς.

Η ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.Α.Π.

Δι' ἐπιστολῆς του ὁ κ. Καφαντάρης πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, παρακαλεῖ αὐτὴν ὅπως χορηγήσῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων 1 ἑκατομμύριον λιρῶν, ἐναντι τοῦ συναφθέντος ἐν Ἀμερικῇ δανείου τῶν 2.500.000 λιρῶν σύμφωνα μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἐπιτροπῆς. Ὡς ἀντίκρυσμα τῆς προκαταβολῆς ταύτης ὁ κ. Καφαντάρης θέτει εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τραπέζης μέρος τοῦ ἀνεκδότου τμήματος τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τοῦ 1914.

Κρατεῖ ἡ γνώμη παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις ὅτι ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ εἶνε εὐνοϊκή.

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΤΗΣ ΕΦΕΔΡΕΙΑΣ

Διὰ διαταγῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν διαγράφονται τῶν στελεχῶν τοῦ ἐφεδρου στρατοῦ, ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ἐφ. ἀξιωματικῶν, οἱ κάτωθι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοί.

Ἀντιστράτηγος: Γ. Πολυμενάκος.

Ὑποστράτηγοι: Α. Ζέρβας, Ν. Μιχαλόπουλος, Ε. Στυλιανόπουλος, Κ. Νικολάου, Δων. Παπαδόπουλος, Ι. Δαμηλάτης, Ν. Ἀντωναρόπουλος, Ι. Κ. Παπαφλέσσας ἢ Φλέσσας, Γ. Παλαμάρας, Τιμ. Μομφεράτος, Ἀρ. Βλαχόπουλος καὶ Ι. Δημητρακόπουλος.

Συνταγματάρχαι: Γ. Βλαντασόπουλος, Ν. Γεωργακόπουλος, Α. Κυριακός, Α. Ἀντωνιάδης, Α. Κοιμανιώτης, Γ. Θ. Παπακυριαζῆς, Τηλ. Καράκαλος, Μιχ. Πεσλῆς, Α. Πεβερέτος, Α. Σπηλιωτάκης, Δ. Πάτρας, Λεων. Χουδάλης, Μ. Κιοσσὲς καὶ Σπυρ. Βασιλᾶς.

Γεν. ἀρχίατρος: Δ. Ραφτάνης.

Ἀντισυνταγματάρχαι: Θ. Μητσάκος, Ι. Μιχαλοπετράκος, Β. Μουτσόπουλος, Δ. Ἀναστασόπουλος, Α. Μιχαλόπουλος, Γ. Μαυρογένης, Λουκ. Κεχρᾶς καὶ Α. Γαλῆς.

Ταγματάρχαι: Π. Πικουλάκης, Π.Γεωργόπουλος, Β. Παπαδόπουλος, Γ. Βενιζέλος, Ι. Καλλικάντζαρος, Α. Παπαγεωργίου, Π. Λυναρᾶς καὶ Π. Λυπεροπόυλος,

Λοχαγοί: Β. Γραμματικᾶς, Κ. Κώνστας, Ι. Ἰωσήφ, Γ. Μπουγιάς, Θ. Ματαράγκας, ἱστρὸς Γ. Σαουνάτσος, Στ. Πουλάκος, Γ. Θεοδωράκης, Π. Γιαννουλόπουλος, Α. Κοζομπολίδης, Ε. Κοτορές, Ι. Καναντινόπουλος, Κ. Σαΐης, Δ. Παναγόπουλος καὶ Δ. Μαύρας.

Ὑπολοχαγοί: Α. Κουτσομητόπουλος, Π. Μπούγας, Α. Παγώνης, Α. Παρασκευᾶς, Ι. Ἀντύπας, Ι. Μιχαλόπουλος, Θ. Γρίβας, Κ. Ζαχαρόπουλος καὶ Α. Ἀνδρουτσόπουλος.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΤΟΡΠΙΛΛΩΝ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Συνῆλθε χθὲς εἰς συνεδρίασιν ἡ δι' ἀποφάσεως τῆς Βουλῆς ὁρισθεῖσα ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ διὰ τὸ ζήτημα τῆς προμηθείας τῶν τορπιλλῶν. Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως, οἱ Καραντακικοὶ ἐν τῇ ἐπιτροπῇ ἀντιπρόσωποι ὡς πλειοψηφοῦντες ἐτεχείρησαν, θεωροῦντες συγκεκριμένην καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ κανονικῇ τὴν ἐπιτροπήν, νὰ προβῇ καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀναπληρωτῶν, ἐνῶ οἱ ἀναπληρωτικοὶ πρέπει νὰ ληφθοῦν ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων. Συνεπείᾳ τῆς στάσεως ταύτης τῶν Καφαντακικῶν βουλευτῶν, ἀπεχώρησαν τῆς συνεδριάσεως οἱ κ.κ. Γούδας καὶ Καλκάνης, ὁ δὲ πρῶτος παρητήθη καὶ ἀπὸ μέλους τῆς ἐπιτροπῆς. Οἱ παραμείναντες ὥρισαν ὡς ἀναπληρωτὰς τοὺς κ.κ. Βαρδάτην καὶ Εὐρυπίδην. Τὸ ζήτημα θὰ ἀχθῇ εἰς τὴν Βουλήν.

ΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΑΙ ΕΚ ΤΟΥ ΑΝΕΜΟΥ ΕΝ ΚΡΗΤΗ

Εἰς τὴν ἐν τῇ Βουλῇ αἴθουσαν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου συνεργάσθησαν τὴν ἑσπέραν χθὲς οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ἐσωτερικῶν κ.κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Μαρῆς καὶ ὁ Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης κ. Κατεχάκης. Ὁ τελευταῖος ἐξέθηκε πρὸς τοὺς ὑπουργοὺς τὴν ἐν Κρήτῃ δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗΣΑΝ ΑΙ ΣΕΡΒΙΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 18. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Γενικὴ Διοίκησις ἀπεφάσισε νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν κυκλοφορίαν τῶν Σερβικῶν ἐφημερίδων, ἐφ' ὅσον ἡ Σερβία ἀπαγορεύει τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ κ. κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΘΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΘΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΑΙ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΚΑΙ Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Καθ' ἅλας τὰς ἐκ τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων πληροφορίας, ἡ πολιτικὴ κατάστασις ἀναμένεται ὅτι θὰ εἰσέλθῃ εἰς στάδιον διευκρινίσεως ἀπὸ σήμερον. Αἱ συνεχιζόμεναι πρὸ ἡμερῶν συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν περὶ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ τῶν περὶ τὸν κ. Καφαντάρην ἐνετάθησαν ἰδιαιτέρως χθές, πρὸς τὴν πλευρὰν τοῦ δευτέρου. Ὁ κ. Καφαντάρης ἐδέχθη πράγματι εἰς Κηφισιὰν πολλοὺς φίλους του βουλευτὰς καὶ ἄλλους παράγοντας μετὰ τῶν ὁποίων συνωμίλησε ἐπὶ τῆς καταστάσεως. Ἀποκατασταθείσης τῆς ὑγείας του, ὡς ἐδηλώθη, ὁ κ. Καφαντάρης θὰ συναντηθῇ, ἐντὸς τῆς ἡμέρας, κατ' ἰδίαν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, κατόπιν προλειάνσεως τοῦ ἐδάφους τῇ μεσολαβήσει βουλευτῶν τοῦ κόμματός του. **ΕΚ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΑΥΤΗΣ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΚΑΤ' ΟΥΣΙΑΝ ΝΑ ΚΑΘΟΡΙΣΘΗ Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΑΠΟ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΠΟΨΕΩΣ.**

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μέχρι τῆς νυκτὸς ὑπαρχουσῶν πληροφοριῶν, ἡ κατάστασις διεγράφετο ὡς ἑξῆς:

Αἱ διεξαχθεῖσαι μέχρι τοῦδε συνομιλίαι μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῶν περὶ τὴν κυβέρνησιν ἀπέληξαν εἰς ἐπιφανειακὴν μᾶλλον συνεννόησιν, ἀφεῶσαν κυρίως εἰς τὴν ἄμεσον ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου αὐτοτελοῦς στρατιωτικῆς ἀναμίξεως πρὸς ἀνατροπὴν τῆς καταστάσεως. Ὅσον ἀφορᾷ ὅμως τὴν πολιτικὴν πραγματικότητα, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὁ κ. Βενιζέλος ἐννοεῖ νὰ ἔχῃ πρωτεύουσαν γνώμην, οὐδὲν τῶν εἰς αὐτὴν ἀναφερομένων κεφαλαιωδῶν ζητημάτων —κυρίως δὲ τὸ πολιτειακόν, τὸ κυβερνητικὸν καὶ τὸ κομματικὸν ζήτημα—ἔχει σαφῶς καθορισθῇ. Τὴν διευκρίνισιν δὲ πάντων τῶν ζητημάτων τούτων ὁ κ. Βενιζέλος θεωρεῖ πάντοτε ὡς προέχουσαν καὶ ἀπαραίτητον, **ΕΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙ ΜΕΤ' ΑΥΤΟΥ.** Καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ἀπέφυγε μέχρι τῆς στιγμῆς νὰ πράξῃ ὁ κ. Καφαντάρης, ἐχυρωθεὶς ὄπισθεν τῆς δικαιολογίας ὅτι, εἰς τὸ λίαν πρόσφατον παρελθόν, ὁ κ. Βενιζέλος τῷ ἀπηγόρευσε δῆθεν νὰ ἔχῃ ἰδίαν γνώμην ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως. (Πράγματι, ἡ φράσις αὕτη ἐλέχθη παρὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, εἷς τινα πρὸ καιροῦ ἰδιαιτέραν συνομιλίαν του μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη). **ΑΛΛ' ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΣ ΤΑΥΤΗΣ. ΑΝΑΦΕΡΟΜΕΝΗΣ ΕΙΣ ΖΗΤΗΜΑ ΤΑΚΤΙΚΗΣ, ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΑΘΑΡΩΣ ΑΝΤΙΘΕΣΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ κ.κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ,** συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ὁ πρῶτος, καὶ ἄλλοτε ἀλλ' ἰδίᾳ τώρα τελευταίως, κατηγόρησε τὸν δεύτερον ἀνεπιφυλάκτως ἐπὶ «ἀνειλικρινείᾳ» ἀπέναντί του, καὶ διὰ συγκεκριμένας μάλιστα περιπτώσεις. Ὁπωσδήποτε ὅμως, καὶ παρὰ ταῦτα, εἶνε γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, κατόπιν τῶν διαφόρων συνομιλιῶν τὰς ὁποίας ἔσχεν ἐνταῦθα ἀπὸ τῆς ἀφίξεώς του, ἀπέκλινεν εἰς τὴν γνώμην ὅτι εἶνε ἀναγκαία πρὸς τὸ παρὸν ἡ διατήρησις τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ τι χρονικὸν διάστημα, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπικινδύνων ἀνωμαλιῶν ἀλλὰ καὶ συγχρόνως διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς καταστάσεως. Πάντως, δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τῆς γνώμης ταύτης εἰς τὰ πράγματα ἢ ἡ μεταβολή της πρόκειται νὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς σημερινῆς ἰδιαιτέρας συνομιλίας τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη.

Κατὰ τοὺς περὶ τὸν κ. Βενιζέλον κύκλους, αἱ ἀναφερόμεναι αἰτιάσεις τοῦ ἐκ Κρήτης πολιτευτοῦ ἐναντίον τοῦ κ. Καφαντάρη ἔχουν, τὰς τελευταίας ἡμέρας, ἐνισχυθῇ ἐξαιρετικῶς. **ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΓΝΩΣΘΕΙΣΩΝ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΚΑΙ ΜΕ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ,** πρὸς τὸν σκοπὸν δῆθεν ἀμύνης τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ἐνῷ πράγματι—κατὰ τοὺς ἀκραιφνεῖς βενιζελικούς—πρόκειται μόνον περὶ κοινῆς δράσεως (Καφαντάρη—ἀντιβενιζελικῶν) πρὸς ἀντίκρουσιν τῶν σχεδίων τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὅπως καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων, προβλέπεται ὅτι θὰ ἐπιχειρηθῇ νὰ δοθοῦν ἀμοιβαῖαι ἐξηγήσεις κατὰ τὴν σημερινὴν συνάντησιν Βενιζέλου—Καφαντάρη, τοσοῦτον μᾶλλον καθ' ὅσον εἶνε ἤδη γνωστὸν ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ ἐκ Κρήτης πολιτικοῦ ἐπεχειρήθη συνεννόησις πρὸς τὴν ἀντιβενιζελικὴν παράταξιν, μέσῳ τοῦ κ. Ι. Τσιριμώκου. Δέον ἐν τούτοις νὰ σημειωθῇ ὅτι ἡ τελευταία αὕτη συνομιλία ἀνεφέρετο, ὡς ἐγνώσθη, ἰδιαιτέρως εἰς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας τὴν νύκτα πληροφορίας, εἶνε λίαν πιθανὸν ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης, πρὸ τῆς συναντήσεώς του μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, θ' ἀναμείνῃ νὰ συνεννοηθῇ προηγουμένως μετὰ τοῦ ἐπανακάμπτοντος τὴν μεσημβρίαν ἐκ Κεφαλληνίας διὰ τοῦ «Ἀερο-ἑξπρὲς» ἡγέτου τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Μεταξᾶ, πρὸς διευκρίνισιν τῶν ἐκατέρωθεν ἀντιλήψεων. Εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ σχετικὴ συνομιλία θὰ ἐφαύνη ἰδιαιτέρως καὶ εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς στάσεως τοῦ κ. Καφαντάρη ἔναντι τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἐπίσης, σημαντικὴν πρόκειται ν' ἀσκήσῃ ἐπιρροὴν εἰς τὴν στάσιν τοῦ κ. Καφαντάρη ἡ προαγγελλομένη διὰ σήμερον σύσκεψις τῶν βουλευτῶν τοῦ κόμματος τῶν Προοδευτικῶν φιλελευθέρων καὶ αἱ κατ' αὐτὴν ληφθησόμεναι ἀποφάσεις. Σημειωτέον ὅτι, κατὰ τὰς παρεχομένας πληροφορίας ἐκ τῶν προσκειμένων πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην κύκλων τοῦ κόμματος τούτου, ἡ πλειονότης τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀποκλίνει ὑπὲρ τῆς χειραφετήσεως ἀπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ κ. Βενιζέλου.

Κατὰ τὰς πιθανωτέρας προβλέψεις, **Η ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ Ν' ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΑΜΕΣΟΣ,** καὶ ἂν ἀκόμη ἡ συνάντησις Βενιζέλου — Καφαντάρη ἀπολήξῃ εἰς τὸν ἐν συμφωνίᾳ κχθορισμὸν γενικῶν γραμμῶν κατευθύνσεως τῶν πολιτικῶν πραγμάτων. Ἡ ὁριστικὴ ἐκκαθάρισις θὰ ἐπέλθῃ μᾶλλον κατὰ τὸ φθινόπωρον, ἐφόσον ἄλλωστε, ὡς ἐγνώσθη χθές, ὁ κ. Βενιζέλος ἀναχωρεῖ ἐντεῦθεν τὴν 2 Ἰουνίου —παραμετοῦ περὶ Γερουσίας νόμου.

Η ΙΔΕΑ ΠΕΡΙ ΕΝΙΑΙΑΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΑΝΤΙΒΕΝΙΖΕΛΙΚΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ

Κατόπιν τῶν κυκλοφορουσῶν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας φημῶν περὶ διαφόρων κινήσεων πολιτικῶν καὶ μὴ τοιούτων ἐκτὸς τῆς Βουλῆς, προεκλήθη συνάντησις μετὰ τοῦ ἡγέτου τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος κ. Τσαλδάρη καὶ τινων τῶν ἐκτὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀνεξαρτήτων ἀντιβενιζελικῶν πολιτευτῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν γνωμῶν. Ἡ συνάντησις ἔλαβε χώραν ἔν τινι αἰθούσῃ τῆς Βουλῆς προχθὲς τὸ ἀπόγευμα καθ' ἣν στιγμὴν ἐξηκολούθει ἡ συνεδρίασις. Προσῆλθον ὅμως παρὰ τῷ κ. Τσαλδάρῃ οἱ κ.κ. Χ. Βοζίκης καὶ Ι. Ράλλης μόνον, διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς καταστάσεως ἦτο ἐντελῶς περιωρισμένη χωρὶς νὰ ἐπεκταθῇ εἰς γενικωτέρας σκέψεις. Ἡ ἀρχικὴ ἰδέα, ἡ προκαλέσασα τὴν συνάντησιν αὐτὴν ἦτο νὰ δημιουργηθῇ εἰς τὴν σημερινὴν περίστασιν μία ἐμφάνισις ἑνιαία τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ τῶν ἐκτὸς αὐτοῦ ἀντιβενιζελικῶν πολιτευτῶν.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Συναφῶς πρὸς τὰς κυκλοφορούσας φήμας ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος προέβη εἰς συντάκτην τῆς «Πρωΐας» εἰς τὰς κατωτέρω δηλώσεις:

«Παρακολουθῶ, εἶπε, διὰ τοῦ Τύπου πάντα τὰ σχετικὰ μὲ διαφόρους κινήσεις ἐκτὸς τῆς Βουλῆς. Δὲν νομίζω ὅτι πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰδικήτερη σοβαρὰ σημασία εἰς ταῦτα. Πάντως τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἐχόμενον στερρῶς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ θὰ ἐπιτελέσῃ τὸ καθ' ἑαυτὸ πᾶν τὸ ἐπιβαλλόμενον ἀναλόγως τῶν περιστάσεων».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΟΖΙΚΗ

Ὁ κ. Βοζίκης ἐρωτηθεὶς σχετικῶς μὲ τὴν σκέψιν περὶ ὁμαδικῆς ἐμφανίσεως αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἐν τῇ Βουλῇ ἀντιβενιζελικῶν πολιτευομένων μετὰ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἔναντι τῆς σημειουμένης κινήσεως ἐδήλωσεν ὅτι ἐρρίφθη πράγματι τοιαύτη ἰδέα. Δὲν πρόκειται ὅμως, προσέθεσε, τὴν στιγμὴν αὐτὴν περὶ συγκεκριμένου τινός. Ἴσως νὰ γίνῃ μία συνάντησις μετὰ τοῦ